

СТАНОВИЩЕ

за заемане на академичното звание „доцент“
по специалност
ортопедия и травматология

Изготвил: доц. д-р Руслан Асенов Попстефанов, дм,
Началник Клиника „Ортопедия и травматология, МБАЛ „Св. Анна“
Варна

Кандидат: д-р Калин Колев Михов, дм, асистент към Катедра
„Ортопедия и травматология“ на МУ - Варна

Д-р Калин Михов завършва медицинското си образование през 1999 г. и започва лекарската си практика като специализант, а в последствие и като специалист ортопед-травматолог.

От 2015 г. д-р Михов е избран за асистент към Катедра „Ортопедия и травматология“ на МУ – Варна и вече има три годишен академичен преподавателски опит с между 112 и 168 учебни часа практически семинари и упражнения със студенти по медицина.

През м. Септември 2017 г., след успешна публична защита, придобива образователна и научна степен „доктор“.

За 11 годишната си практика като ортопед-травматолог д-р Михов има 28 научни публикации, вкл. докторат и участие като съавтор в учебник за долекарска помощ (2013 г.), участвал е в 85 национални и международни научни прояви.

Предоставена ми е за изготвяне на становище монографията **„Двуполусно тазобедрено ендопротезиране - съвременни проблеми и концепции“** с автор д-р Калин Колев Михов.

Настоящата монография е посветена на техническите проблеми при тоталното ендопротезиране на тазобедрената става при различни патологични състояния, индицирани за такава оперативна интервенция.

Изминал е почти половин век от публикуването на знаменитата книга на Professor Sir John Charnley - „Low friction arthroplasty of the hip“ (1978), с която той заслужено става „баща“ на съвременната тазобедрена артропластика. И днес, вече 36 години след смъртта на този автор (05.08.1982 г.), формулираните от него основни принципи за анатомично позициониране на ендопротезните компоненти при тотално тазобедрено ендопротезиране остават непроменени по същество и като философия.

Всъщност, множеството последвали фундаменталния труд на Sir John Charnley изследвания, представляват обобщение на натрупания опит и усавършенстване на методики за минимизиране на риска от усложнения, дължащи се на малкопозициониране на ендопротезните компоненти. По същество опитите са насочени към изработване на стандартизирани оперативни техники и импланти, специфичен инструментариум с пространствено ориентирани индикатори, а в последно време и на системи за компютърна интраоперативна навигация, въз основа на предоперативно индивидуално КТ планиране.

Въпреки всичко това все още не е постигнато универсално решение, адекватно на огромното индивидуално патоанатомично разнообразие на случаите и прогнозирането на преживяемостта на тоталната тазобедрена ендопротеза е все още ирелевантно на познанието.

В този смисъл монографията на д-р Михов представлява ценно и значимо изследване и обобщение на продължаващото търсене на т.н. „философски камък“ – сигурността на оперативната процедура

и перфектно анатомично функциониращата тотална тазобедрена ендопротеза.

Задълбочеността на изследването се илюстрира и чрез впечатляващия литературен обзор на 469 научни съобщения.

Специален акцент в изложението е поставен върху модерните мини-инвазивни и компютърно навигирани оперативни техники и върху не по-малко важното при тези процедури прецизно предоперативно пространствено планиране, където авторът има и съществен личен принос и значителен клиничен опит.

Изложението и проблемите, дискутирани и анализирани в научния труд, демонстрират задълбочено теоретично проучване на позиционирането на ендопротезните компоненти, разгледани са предимствата и недостатъците на застъпването в литературата концепции за пространственото им ориентиране и се дискутира и формулира собствено мнение, основано и на собствен клиничен опит. Това придава особена стойност на направените клинични изводи и терапевтични препоръки, внушава доверие у читателя и прави монографията ценно практическо ръководство.

Съответно на съвременните възможности на образната диагностика авторът логично препоръчва използването на модерните методики за предоперативно планиране както на ендопротезната операция, така и за пространствена ориентация и за избор на ендопротезните компоненти по инженерно-технически критерии. Особено ценни за читателя-професионалист са разделите, коментиращи позиционирането на ендопротезното бедрено стебло, което обикновено се неглежира като източник на следоперативни

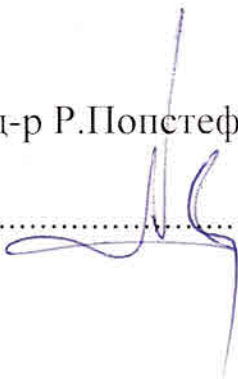
неудачи. В тези раздели са публикувани и пионерни въведения в протокола за предоперативно планиране, плод на собствени проучвания на автора.

Монографията на д-р Михов представлява уникален за националната научна литература труд, обобщаващ съвременното ниво на познанието по обсъжданата тема и като такъв представлява интересно и практически полезно четиво за професионалистите ортопеди-травматолози. Научният труд е стилово и литературно добре оформен и разбираем за читателя.

Считам, че като доцент към Катедра „Ортопедия и травматология“ на Медицински университет – Варна д-р Калин Колев Михов ще има значителен принос за авторитета на катедрата и ще допринесе съществено за подобряване на теоретичното и практическо обучение на студенти, специализанти и специалисти ортопеди-травматолози.

Доц. д-р Р.Попстефанов, дм

27.07.2018
Варна

.....